

“Fagaduinta si credinta: Soli Deo Gloria!” – Luca 5:1-11

8 februarie anul Domnului 2004

Pastor Michael L. McCoy

Predica tradusa de un membru al

Bisericii Lutherane Our Redeemer din Emmett, Idaho

Har, indurare si pace voua in Numele Singurului Dumnezeu adevarat – in Numele Tatalui si al + Fiului si al Sfantului Duh. Amin.

Dragi botezati,

Naaman, comandantul armatei siriene, era un lepros cu fagaduinta lui Dumnezeu. El va fi tamaduit daca va merge la apa Iordanului si se va spala in ea de sapte ori. Cand a auzit el asta, a respins fagaduinta. Promisiunea lui Dumnezeu nu-i folosea la nimic pentru ca ii lipsea credinta in fagaduinta. Cand regele Saul s-a dus la vrajitoarea din Endor vrand sa afle voia lui Dumnezeu, Saul si-a indreptat credinta acolo unde nu era nici o fagaduinta din partea lui Dumnezeu. Unde nu este fagaduinta divina, nu este nici o binecuvantare, nu conteaza cat de multa credinta are cineva.

“Apararea marturisirii de la Augsburg” declara acest adevar in felul urmator: “Prin credinta vrea Dumnezeu sa fie venerat, si anume, sa primim de la El ceea ce El promite si ofera” (IV:49). Lectura Evangheliei pentru astazi proclama acest adevar. Ascultati va rog inca o data acea lectura in cadrul temei ...

... Fagaduinta si credinta: Soli Deo Gloria – Slava lui Dumnezeu singur!

Acum asa a fost, pe cand multimile se imbulzeau in jurul Lui ca sa auda Cuvantul lui Dumnezeu, El statea langa lacul Ghenezaret si a vazut doua corabii la marginea lacului; dar pescarii plecasera de acolo si isi spalau navoadele. Atunci El s-a suit intr-una dintre corabii, care era a lui Simon si l-a rugat sa se indeparteze putin de mal. Si El a stat jos si a invatat multimile din corabie. Cand s-a oprit din vorbire, i-a spus lui Simon, “Du-o la adanc si aruncati navoadele pentru pescuire.” Dar Simon a raspuns si I-a spus, “Invatatorule, ne-am trudit toata noaptea si nu am prins nimic; totusi, la Cuvantul Tau voi arunca navodul.” Si cand au facut acest lucru, au prins un numar mare de pesti, si navodul lor se rupea. Deci au facut semn tovarasilor lor din cealalta corabie sa vina sa-i ajute. Si au venit si au

umplut amandoua corabiile, asa incat au inceput sa se afunde. Cand Simon Petru a vazut asta, a cazut jos la genunchii lui Isus zicand, "Pleaca de la mine, caci sunt un om pacatos, o, Doamne!" Caci el si toti care erau cu el erau uluiti de pescuirea pe care o facusera; asa erau si Iacov si Ioan, fiii lui Zebedei, care erau tovarasi cu Simon. Si Isus i-a spus lui Simon, "Nu te teme. De acum incolo vei pescui oameni." Deci dupa ce si-au adus corabiile la mal, au lasat totul si L-au urmat.

Pana aici Cuvantul inspirat si fara de greseala al DOMNULUI Dumnezeuul nostru.

La inceput a fost Cuvantul si Cuvantul a devenit trup si Cuvantul a venit la oameni si a stat langa lacul Ghenezaret. Isus, Cuvantul Intrupat al lui Dumnezeu, s-a suit intr-una dintre corabii, care era a lui Simon si l-a rugat sa se indeparteze putin de mal. DOMNUL Dumnezeu Atotputernic a stat jos si a invatat multimile din corabie. Au auzit Legea si Evanghelia impartite si aplicate cu dreptate. Legea il acuza intotdeauna pe batranul Adam si il condamna. Evanghelia fagaduieste darurile pline de har ale lui Dumnezeu de iertare a pacatelor, viata vesnica si mantuire de dragul Jertfei Hristosului pentru pacatele lumii. Oamenii care sunt adunati de Cuvant in Prezenta DOMNULUI sunt indreptatiti .. sunt declarati drepti inaintea lui Dumnezeu, nu de Lege ci de fagaduinta Evangheliei si de credinta in indurarea si binecuvantarea promise.

Isus s-a oprit din vorbire si i-a spus lui Simon (pe care il cunoastem mai bine sub numele de Petru), "*Du-o la adanc si aruncati navoadele pentru pescuire.*" Oameni dragi, ati auzit? Ce a primit Simon chiar atunci? Exact, el este primitorul unei promisiuni divine, al uneia care i-a fost facuta anume lui in ziua aceea anume. "*Du-o la adanc si aruncati navoadele pentru pescuire.*" Grozav! E minunat. Petru are aceasta promisiune de la Dumnezeu. Dar, in acel moment, l-a ajutat cu ceva ... are el ce i-a promis Cuvantul lui Dumnezeu? Nu. Ce face Petru? Ei bine, el a fost doar un ascultator al Cuvantului in timp ce el si ceilalti pescari isi curatau navoadele. Ascultati prima vorba din gura lui Petru:

"Invatatorul, ne-am trudit toata noaptea si nu am prins nimic." Nu este atat o indoiala de Cuvantul lui Dumnezeu cat este o declaratie a faptului cu scopul de a-L informa pe acest barbat din Galileea de evenimentele trecute ... lucruri pe care acest invatator s-ar putea sa nu le cunoasca intrucat Petru nu stia ca Isus fusese cu ei in timpul intunericului. "Invatatorul, adevarul

este ca am lucrat toata noaptea si nu am prins nimic. Lucrarile noastre bune n-au nici un beneficiu. Faptele noastre bine intentionate pe care le-am facut in timpul noptii acestei lumi n-au dat nici un rod. Tot ce ne-a dat munca noastra sunt numai aceste navoade murdare si acum suntem ocupati cu curatirea lor.

Totusi, Invatatorul, in ciuda muncii noastre inutile avem Cuvantul Tau si *'la Cuvantul Tau voi arunca navodul.'*” Ratiunea umana se poate intreba, “Cum poate apa adanca sa faca asemenea lucruri mari?” Intr-adevar nu este apa adanca cea care da prindere de peste ci Cuvantul lui Dumnezeu care este in si cu apa adanca, si credinta, care se increde in asemenea Cuvant al lui Dumnezeu in apa. Fagaduinta si Credinta: Slava lui Dumnezeu singur!

In Sfantul Botez, Dumnezeu a promis iertarea pacatelor, izbavirea de la moarte si diavol, si acorda mantuirea vesnica tuturor celor care cred in Cuvantul si fagaduinta lui Dumnezeu. Credinta ca sa crezi in Cuvantul lui Dumnezeu este de asemenea un dar. Credinta ceruta ca sa primesti binecuvantarile fagaduite este credinta pe care o da Dumnezeu, caci credinta *“nu vine de la voi; este un dar a lui Dumnezeu, nu prin fapte”* (Efeseni 2:8-9). Caci fara Cuvantul lui Dumnezeu apa este numai apa adanca si pescarii nu vor prinde nici un peste. Dar cu Cuvantul lui Dumnezeu, au fagaduinta Lui, si prin credinta care se increde in asemenea Cuvant al lui Dumnezeu, Petru si cei care erau cu el, *“cand au facut acest lucru, au prins un numar mare de pesti, si navodul lor se rupea.”*

Fagaduinta si Credinta: Slava lui Dumnezeu singur! Hai sa fim ascultatori ai Cuvantului si sa luam in considerare un alt exemplu al fagaduintei divine si necesitatea credintei intr-un asemenea Cuvant al lui Dumnezeu. Isus spune, “Domnul nostru Isus Hristos, in aceeasi noapte in care a fost tradat, a luat paine; si dupa ce a dat multumire, a frant-o si a dat-o ucenicilor Sai, spunand, ‘Luati, mancati; acesta este trupul Meu care se da pentru voi. Sa faceti lucrul acesta in amintirea Mea.’ Tot la fel a luat si paharul dupa ce a cinat, si dupa ce a dat multumire, li l-a dat spunand, ‘Beti toti din el; acest pahar este Noul Testament in sangele Meu, care se varsa pentru voi pentru iertarea pacatelor. Sa faceti aceasta, de cate ori beti din el, in amintirea Mea.’”

Aceasta este o fagaduinta divina a lui Dumnezeu si este minunata in beneficiile sale, beneficii pe care le-a castigat Isus cand a suferit si a murit pe cruce pentru pacatele tuturor oamenilor. Binecuvantarea promisa este

iertarea pacatelor, si unde este iertarea pacatelor, este si viata vesnica si mantuire. Aceasta este fagaduinta lui Dumnezeu. Aceste lucruri sunt date prin Cuvantul lui Dumnezeu si cel care crede aceste cuvinte are ceea ce spun si exprima ele, si anume, iertarea pacatelor. Asta arata ca e nevoie de darul de credinta al lui Dumnezeu ca sa crezi o asemenea fagaduinta a lui Dumnezeu.

Fiindca practica a fost pusa aici la indoiala si precum in ora noastra de studiu biblic de duminica dimineata am vorbit despre practica dupa Scriptura si pastorală a impartasaniei inchise, sa vorbim pe scurt despre un motiv pentru impartasania inchisa cu privire la Fagaduinta si Credinta. Cine atunci primeste sacramentul in mod merituos? Cel care merita cu adevarat si e bine pregatit este acela care are credinta in aceste cuvinte, "*Dat si varsat pentru voi pentru iertarea pacatelor.*" Cine nu are credinta in acest Cuvant al lui Dumnezeu nu merita si nu e nici pregatit. Ce inseamna asta? Raspunde-ti singur: Ce a fost dat si varsat? Nu paine si vin, ci chiar trupul lui Hristos si sangele Lui adevarat. Prin urmare, cineva care nu crede in prezenta adevarata in trup si sange a lui Isus Hristosul impreuna cu painea si vinul nu trebuie sa participe deoarece nu exista credinta in promisiune. Astfel noi practicam impartasania inchisa. Sa facem altfel ar fi neiubitor, nepasator, nu dupa Scriptura si necrestin. Ar fi daunator pentru ei si ar primi opusul la ceea ce s-a intentionat sa fie o binecuvantare. Noi n-am dori sa fim raspunzatori pentru ca cineva a avut de suferit pentru ca a venit la Sfanta Cina in chip nemerituos si nepregatit.

Cineva care nu are credinta in acest Cuvant al lui Dumnezeu nici nu merita si nici nu e pregatit. Ce inseamna asta? Raspunde-ti singur: Ce se promite in Cina Domnului? Ce se promite este iertarea pacatelor. Acum, daca o persoana nu crede ca efectiv se acorda iertarea pacatelor in aceasta Masa Sfanta, atunci acea persoana nu crede ca exista iertarea pacatelor ... adica, ea neaga iertarea pacatelor pe care a fagaduit-o Dumnezeu. Nu este credinta in fagaduinta lui Dumnezeu si astfel noi practicam impartasania inchisa. Sa facem altfel ar fi neiubitor, nepasator, nu dupa Scriptura si necrestin. Cel care nu crede Cuvantul lui Dumnezeu, sau se indoieste, nu merita si este nepregatit; caci cuvintele "*pentru voi*" cer ca toate inimile sa creada. Noi n-am dori sa fim raspunzatori pentru ca cineva a avut de suferit pentru ca a venit la Sfanta Cina in chip nemerituos si nepregatit.

In acelasi timp, noi vrem cu sinceritate ca toti oamenii sa fie gata si pregatiti ca sa vina la Cina Domnului si vrem sa invatam si sa ajutam pe oricine doreste cu sinceritate sa auda Cuvantul.

“ *‘La Cuvantul Tau voi arunca navodul.’ Si cand au facut acest lucru, au prins un numar mare de pesti, si navodul lor se rupea.*” Observati ce au facut Petru si cu ceilalti. “*La Cuvantul Tau ... si cand au facut acest lucru.*” Au avut fagaduinta Cuvantului lui Dumnezeu si au respectat-o. N-au spus, “Uite ce e, nu-i nevoie sa mergem la adancime. Putem sa ne aruncam navoadele aici langa mal. De fapt, n-avem nevoie de navoade. Putem sa sarim in apa si sa prindem pestele cu mainile goale.” Naaman leprosul a facut o astfel de gafa stupida. Fagaduiala lui de vindecare era in apa raului Iordan. El a crezut ca raurile Damascului aveau apa mai buna. S-ar putea ca asta sa fi fost adevarat, dar fagaduinta lui Dumnezeu era legata de raul Iordan. Numai acolo avea sa fie o curatare de lepra lui. Naaman putea sa petreaca un an in apele Damascului si ar fi ramas un lepros. Fagaduinta era legata de apele Iordanului.

Astazi, nu botezam oamenii cu petale de trandafir asa cum a spus unul dintre membrii nostri ca se facea intr-o anumita adunare ciudata de oameni religiosi. De ce? Dumnezeu nu si-a legat fagaduiala de petale de trandafir. Este apa si Cuvantul. In Numele acesta in care ne adunam si ni se da voie in prezenta DOMNULUI Dumnezeu Atotputernic. Nu sarbatorim Sfanta Euharistie cu fursecuri si coca-cola sau cu gogosi si suc de struguri. De ce? Dumnezeu nu si-a rostit promisiunea in legatura cu aceste lucruri. Este painea si vinul si Cuvantul. Dupa Cuvantul Sau ne impartasim in, cu si sub Prezenta reala a lui Isus Hristosul.

Simon isi da seama deodata de aceasta Prezenta a DOMNULUI Intrupat. Prin Cuvantul si lucrarea DOMNULUI, i se dezvaluie lui Petru ca acest Isus este Iehova ... Dumnezeu adevarat din Dumnezeu adevarat. “*A cazut jos la genunchii lui Isus zicand, ‘Pleaca de la mine, caci sunt un om pacatos, o, Doamne!’*” Omul pacatos este acum in Prezenta Dumnezeului Sfant. El a venit la Simon si reactia naturala a firii pacatoase a omului este sa plece din prezenta lui Dumnezeu si sa se ascunda de El. Fiul Intrupat al lui Dumnezeu este in corabie si ii permite lui Simon sa ramana in Prezenta Lui asa cum va permite voua sa intrati in Prezenta Lui cu dare de multumire asa cum ati facut astazi. De fapt, El vrea ca Petru sa ramana in Prezenta Lui exact asa cum vrea ca voi sa stati in Prezenta Lui asa cum faceti aici si acum.

Deci, ce ii spune atunci Cuvantul Intrupat lui Simon? Ascultati aceasta fagaduiala, oameni dragi si incredeti-va in aceasta iertare de pe buzele lui Isus, *“Nu te teme.”* Iata pieile de animale date lui Adam si Evei. *“Nu va temeti.”* Iata taciunile care atinge buzele lui Isaia. *“Nu te teme.”* Maria, *“Domnul este cu tine.”* *“Nu te teme.”* Aceasta este fagaduinta ingerilor catre pastorii care isi pazeau turmele noaptea, *“Nu va temeti, caci iata, va aduc Veste Buna despre o mare bucurie.”* Dumnezeu e cu voi. *“Nu va temeti.”* Hristos a inviat si e cu voi intotdeauna. El nu va va parasi niciodata si nici nu va renunta la voi. Persoana care crede aceste cuvinte are ceea ce spun ele, si anume, nu e nevoie sa se teama sa fie in Prezenta DOMNULUI si sa-L aiba pe Emanuil, sa-L aiba pe Dumnezeu cu noi chiar pana la sfarsitul veacului.

“Si Isus i-a spus lui Simon, ‘Nu te teme. De acum incolo vei pescui oameni.’” E ca si cum Isus ar fi spus, *“Ti-am demonstrat miracolul mai mic prin aceasta prindere de peste. Ai sa fii implicat in miracolul mai mare – si anume, de a lua Cuvantul Meu de Fagaduinta si de a-l arunca ca pe un navod in lume si de a aduce bebelusii, copiii, tinerii, adultii si batranii in Prezenta Mea aici in Corabia Mea acum si in Paradisul Meu pentru vesnicie.*

Deci dupa ce si-au adus corabiile la mal, au lasat totul si L-au urmat. Dupa ce a anuntat Cuvantul de absolvire care promite iertare celor care cred aceste cuvinte, Isus prezice oficiul propovaduirii Cuvantului de absolvire de catre unul care a fost iertat. Dupa ce au auzit Cuvantul L-au urmat ... ca ucenici care in curand au fost chemati ca sa faca ucenici din toate neamurile proclamand Cuvantul de Fagaduinta si avand incredere ca Cuvantul lui Dumnezeu Isi indeplineste scopul, generand de asemenea credinta unde si cand doreste El. Ce inseamna asta? Pur si simplu aceasta:

Cred ca nu pot prin propria mea ratiune sau putere sa cred in Isus Hristos, Domnul meu, sau sa vin la El; dar Duhul Sfânt m-a chemat prin Evanghelie, m-a luminat cu darurile Sale, m-a sfintit si m-a pastrat in adevarata credinta; chiar pe cand cheama, aduna, lumineaza si sfinteste intreaga Biserica Crestina de pe pamant si o pastreaza cu Isus Hristos in singura credinta adevarata; in care Biserica Crestina El imi iarta mie si tuturor credinciosilor zilnic si din plin toate pacatele, si ma va scula in ziua cea din urma pe mine si pe toti mortii, si imi va da mie si tuturor credinciosilor in Hristos viata vesnica. Amin. Acest lucru este cu siguranta adevarat.

“Fagaduinta este acceptata prin credinta; faptul ca este gratuita exclude meritele noastre si arata ca binecuvantarea este oferita numai prin indurare;

meritele lui Hristos sunt pretul pentru ca trebuie sa fie o anumita impaciuire pentru pacatele noastre. ... Si astfel la fiecare pomenire a indurarii trebuie sa ne aducem aminte ca aceasta cere credinta, care accepta fagaduinta de indurare. In mod similar, la fiecare pomenire a credintei ne gandim si la obiectul ei, indurarea promisa” (Apararea, IV:49-56).

“De aceea depinde de credinta ca fagaduinta sa fie garantata” (Romani 4:16). Dragi botezati, “iata cum vrea Dumnezeu sa fie cunoscut si venerat, ca noi sa-I acceptam binecuvantarile si sa le primim datorita indurarii Sale in loc sa le primim datorita propriilor noastre merite. Aceasta este cea mai mare consolare in toate chinurile” (AP IV:60).

Fagaduinta si credinta: Soli Deo Gloria ... Slava lui Dumnezeu singur!